

Na haar jeugd doorgebracht te hebben in Indonesië waar ze van 1942 tot 1945 in Japanse interneringskampen verbleef, woonde Gaby Bovelander (1931-2020) vanaf 1946 op Kasteel Staverden bij Elspeet. In 1953 voltooide zij de kunstacademie in Arnhem, afdeling Monumentale Kunst en Glas-in-Lood. Bovelander voerde veel opdrachten uit voor wandschilderingen in scholen en fabrieken, sgraffiti en wandkleden. In 1965 verhuisde zij naar Hoog Soeren.

Het jaar erop nam zij het initiatief om in Apeldoorn een 'kunstschool' op te richten, het centrum voor kunsteducatie dat later uitgroeide tot 'Gigant, Markant in cultuur'.

Bovenal was Gaby een gepassioneerd kunstenaar die zich altijd probeerde te vernieuwen, zowel in techniek als in onderwerp. In haar eerste periode als schilder is het surrealisme richting gevend geweest. Het werd haar eigen magisch-realistische stijl, één die zeer herkenbaar is. Desolate landschappen, die bevolkt werden door 'fantastische' figuren en vormen. Haar kleurgebruik is dan nog enigszins gedekt: zandkleuren en blauwen. Minutieus schilderen in olieverf en tekenen met potlood op verschillende dragers. De basiskennis van het tekenen is voor haar essentieel. Een compositie, een figuur staat of valt met de juiste opbouw. Daarna kwam er een periode van deformer en brak de 'lyrisch abstracte' periode aan. Abstracte, sobere werken met krachtige composities, waarin subtiel herkenbare vormen terugkeren.

Als het schilderen fysiek te zwaar wordt, kiest Gaby er voor om over te gaan op het maken van digitale kunst. Met diverse computerprogramma's weet zij opnieuw haar zo kenmerkende beeldtaal vorm te geven. In 2016 verschijnt haar digitale boek 'Banjoe Biroe 10', over het interneringskamp op Java waar Gaby met haar moeder opgesloten zat.

Deze uitgave geeft een representatief beeld van de enorme veelzijdigheid die het beeldend werk van Gaby Bovelander kenmerkt, gekoppeld aan het verhaal over haar leven en opleiding.